

Život Cirkvi

Ročník 18

37/2011

V Šaštíne si veriaci na národnej púti uctili patrónku Slovenska

Komentár Mariána Gavendu: Babylon či Turíce

Učiteľia, štrajkujúci za vyššie platy, kampaň okolo tanečnej dvojice gayov, udalosti 11. septembra, ohrozenie dostupnosti interrupcií, vhodnosť či nevhodnosť sviatku Se-

dembolestnej... Témy, ktoré práve zaznievajú z médií. Takmer rovnaké vo všetkých televíziách, rozhlasoch i novinách. Chaos, ktorý tvoria by som nazval „Babylonským pomätením jazykov“. Každý považuje za dobré a za zlé niečo celkom iné a pod tým istým pojmom chápe úplne opačnú vec, nehovoriac o ich logike či skôr nelogike. Je to však chaos, v ktorom vládnu isté pravidlá. Spomeniem aspoň niektoré.

Prvým je ich jasný jednotný rukopis. Len slepý nevidí, že podobne ako kedysi línie zjazdov komunistickej strany do omrzenia opakovali najatí demagógovia a stranou vlastnený a kontrolovaný mediálny aparát, dnes tomu je rovnako. Akurát sa ešte viac podceňuje zdravý rozum bežných ľudí. No zdá sa, že to funguje. Aj biológia hovorí, že človek je všežravec. Všestranná propaganda v prospech zavedenia eutanázie, homosexuálnych partnerstiev ako alternatívy či náhrady prirodzenej rodiny, dostupnosti interrupcií ako základného dobra sú súčasťou celosvetovej kampane. Pýtať sa, kto tieto trendy udáva a financuje už síce nie je protištátne, len to nie je politicky nekorektné. Za váš názor z vás nespravia trestanca ale blázna.

Tvrdiť, že má rovnakú cenu Američan, ktorý zahynul pri páde povestných „dvojičiek“ alebo Iračan, ktorého zabil americký vojak, že ničiť a rabovať kultúrne pamiatky napadnutej krajiny je také isté barbarstvo, ako vyhodiť do vzduchu obchodné centrum – to vám vyslúži všeobecný nesúhlas. Jasne nalinkované, čo treba schvaľovať a čo odsudzovať, čo považovať za správne a čo za zlé. Žiaľ, funguje to, a väčšina ľudí si dokonca myslí, že je to ich vlastný názor.

Ďalšou črtou názorového Babylonu je takzvaná netolerantná tolerancia. V mene tolerancie vám upierajú základné práva. Musíte tolerovať iné náboženstvá, ale je netolerantné poslať na vianočnej pohľadnici kresťanský motív. Tanečné vystúpenie gayov sa obhajuje ich slobodou a očakávanou toleranciou, no tie isté médiá sú neúprosne netolerantné, ak niekto slobodne vysloví, že to považuje prinajmenej za nevkus. Netolerujú vám, ak ste slobodný iným než predpísaným spôsobom.

Ladislav Hanus často hovorieval, že jedným z ťažkých hriechov je nepoznanie súvislostí. Aj v súčasnom spoločenskom dianí ich treba vidieť a odhaľovať. Tie, ktoré sme spomenuli, ale aj oveľa hlbšie, chápať o čom tu v podstate ide. Život súčasnej spoločnosti obrazne povedané osciluje medzi Babylonom a Turícami, v prelínaní sa a v zápase dvoch podobných a zároveň hlboko opačných tendencií, ideológií a životných postojov. Tento základný rozdiel si všíma už Cyril Jeruzalemský keď hovorí: „V Babylone nastalo súčasne so zmätením jazykov aj rozdelenie myslí, lebo išlo o plán, zameraný proti Bohu; avšak na Turíce bola duševným vlohám navrátená jednota.“ Raniero Cantalamessa je ešte radikálnejší: „Jednota Babylonu je ľudská jednota, jednota, ktorú si zvolil človek a má smerovať k oslaveniu človeka. Je to plán jednoty, ktorý sa rodí z túžby po moci a sláve, čiže z pýchy.“ Rozdiel medzi jednotou podľa tela a jednotou podľa Ducha teda spočíva v tom, čo sa považuje za stredobod: Boh, alebo človek? „Jednota Babylonu znamená, že si každý chce „spraviť pomník“ a pokladá sa za stred sveta. Keďže je nás mnoho a sme rozdielni, touto cestou nemožno dosiahnuť nič iné, ako zmätok.“ Túžba po jednote sa mení na autodeštruktívnu, človek začína vnášať uniformitu, podriaďovať svojim záujmom druhých, potláčať slobodu. Prejsť od Babylonu k Turícami znamená, povedané slovami Teilharda de Chardina „odstrániť zo stredu seba samých a dať do stredu opäť Boha“.

Ak sa podľa súčasného pápeža človek stáva cieľom a mierou všetkého, nemožno v konečnom dôsledku toto smerovanie nazvať inak ako zničujúci ego-centrizmus“. Pred našimi očami prebieha principiálne nezmieriteľný zápas medzi teocentrizmom a egocentrizmom, pričom podľa pápeža skutočný antropocentrizmus je možný, len ak je súčasťou teocentrizmu. Tieto dve teoreticky protichodné východiskové, základné postoje vedú v praxi k napätiu, ktoré často prerastá do ideového boja. Sú to len nové formy odvekého zápasu dobra a zla. Práve tým, že sa človek stavia na miesto Boha, ničí seba samého. Súčasný stav však nemôže byť definitívny. „Svet patrí Bohu, dodáva pápež, a nie zlu, aj keď ono dobýja nové územia. Nikdy sa mu však nepodarí zmocniť sa sveta úplne a zdevastovať ho...“ Všestranná kríza, ku ktorej emancipácia človeka priviedla, je súčasne volaním po návrate k overeným základom. „Kto chce dnes budovať Európu ako pevnosť práva a spravodlivosti, ktorá by bola platná pre všetkých ľudí všetkých kultúr, nemôže sa odvolávať na abstraktné dôvody, ktoré nepoznajú nič Božie, nepatria k žiadnej konkrétnej kultúre, ale nárokuje si merať všetky kultúry podľa vlastného metra. Iba ak necháme vstúpiť Boha do sveta, zem sa rozjasní a svet môže byť ľudskejší.“

RV, Marián Gavenda

24. cesta pápeža Benedikta XVI. v rámci Talianska

Vatikán (11. septembra, RV) – Pastoračná návšteva pápeža Benedikta XVI. v Ancone sa začala v nedeľu ráno v prístave na Môle Wojtyła, kde po pristátí helikoptéry vojenského letectva privítali Svätého Otca kardinál Giovanni Battista Re, pápežský legát na eucharistickom kongrese, ďalej kardinál Angelo Bagnasco, predseda Konferencie biskupov Talianska, tiež reprezentant talianskej vlády Gianni Letta, ako aj Francesco Maria Greco, veľvyslanec Talianska pri Svätej stolici a ďalší. Do papamobilu, kvôli presunu z Mólu Wojtyła do blízkych lodeníc, miesta slávenia Eucharistie, nastúpil spolu so Svätým Otcom arcibiskup Ancony Edoardo Menichelli.

Vyvýšené pódium s oltárom v tvare plachetnice, bielo-modrá kombinácia farieb, Jadranské more v pozadí, s výhľadom na protihľý kopec s Katedrálou sv. Cyriaka; na jednej z plachiet kríž a v popredí – pod krížom – sedes pre Svätého Otca – tento pohľad ponúkali kameru počas svätej omše ukončenia 25. talianskeho národného eucharistického kongresu. Benedikt XVI. ju slávil spolu s 200 biskupmi, za účasti 100 tisíc veriacich. Príliv pútnikov umožnili stovky dobrovoľníkov, ako aj doprava zdarma.

Benedikt XVI. pred modlitbou Anjel Pána vyzval k odmietaniu násilia

Pápež Benedikt XVI. napoludnie obrátil pozornosť veriacich, zúčastnených na slávnostnej svätej omši na Pannu Máriu. Pred modlitbou Anjel Pána spomenul aj 11. september 2001.

„Drahí bratia a sestry, skôr ako ukončíme toto eucharistické slávenie, modlitba Anjel Pána nás pozýva, aby sme sa zahľadeli na Najsvätejšiu Pannu Máriu a kontemplovali hĺbku lásky, z ktorej pochádza sviatosť Eucharistie. Vďaka onomu „fiat“ tejto Panny sa Slovo stalo telom a prebývalo medzi nami. Meditujúc tajomstvo vtelenia sa všetci s myslou i srdcom obraciame k svätému domu v Lorete, od ktorého nás delí len niekoľko kilometrov. Celé územie regiónu Marche je prežiarené duchovnou prítomnosťou Márie v jej historickej svätyni, čo robí ešte krajšími a malebnejšími tieto kopce! Jej zverujem v tejto chvíli mesto Ancona, diecézu, región Marche a celé Taliansko, aby bola viera v eucharistické mystérium v talianskom národe vždy živá, aby v každom meste a v každej dedine, od Álp po Sicíliu, bol prítomný vzkriesený Kristus, zdroj nádeje a posily pre každodenný život, zvlášť v ťažkých momentoch.

Dnes sa naša myseľ vracia aj k 11. septembru pred desiatimi rokmi. Pamätajú pred Pánom na životy obetí teroristických útokov tohto dňa a ich rodiny, vyzývam predstaviteľov národov a ľudí dobrej vôle, aby vždy odmietali násilie ako riešenie problémov, odolávali pokušeniu nenávisťi a aby pracovali pre spoločnosť inšpirujúcu sa princípmi solidarity, spravodlivosti a pokoja.

Na príhovor Panny Márie prosím nakoniec Pána, aby bol odmenou všetkým, ktorí pracovali na príprave a or-

ganizácii národného eucharistického kongresu a zo srdca im vyslovujem svoje najvrúcnejšie poďakovanie!“

Stretnutie pápeža s manželskými pármami a kňazmi

Na kopci Guasco, ktorý je veľmi obľúbeným miestom obyvateľov mesta pre malebnú scenériu s výhľadom na more, sa vypína Katedrála sv. Cyriaka, mučeníka zo 4. storočia. Práve ona bola svedkom stretnutia pápeža Benedikta XVI. s manželskými pármami a kňazmi, ktoré sa konalo v podvečer v rámci jeho pastoračnej návštevy Ancony, pri príležitosti ukončenia 25. talianskeho národného eucharistického kongresu. Svätý Otec vo svojom príhovore, ktorý uvádzame v plnom znení, poukázal na Eucharistiu ako na jeden jediný koreň, z ktorého čerpajú obidva tieto životné stavy.

Drahí kňazi a drahé manželské páry!

Kopec, na ktorom je postavená táto katedrála, nám umožnil krásny výhľad na mesto a more, no pri prechádzaní cez majestátnu bránu duša zostáva fascinovaná harmóniou románskeho slohu, obohateného o prvky byzantských a gotických vplyvov. Aj na vás tu prítomných – kňazi a manželia z rôznych diecéz Talianska – vnímate krásu harmónie a vzájomné dopĺňanie sa rôznych povolání. Vzájomné poznanie a úcta, v zdieľaní tej iste viery, vedie k docenovaniu charizmy iných a vbudovaniu sa do celku jediného „duchovného domu“ (porov. I Pt 2,5), ktorý majú za základný kameň toho istého Krista Ježiša rastie v svätý chrám v Pánovi (porov. Ef 2,20-21). Vďaka za toto stretnutie drahému arcibiskupovi Edoardovi Menichellimu – aj za vyjadrenia, ktorými ma uviedol – a každému z vás.

Rád by som sa krátko pozastavil pri nutnosti priviesť posvätný rád a manželstvo k jedinému zdroju Eucharistie. Oba tieto životné stavy majú v skutočnosti v láske Krista, ktorá dáva samu seba pre spásu ľudstva, ten istý koreň. Sú volané k spoločnému poslaniu: svedčiť a sprítomňovať túto lásku v službe spoločenstvu, pre formovanie Božieho ľudu (porov. Katechizmus Katolíckej cirkvi, č. 1534). Tento pohľad umožňuje najprv prekonať zjednodušujúci pohľad na rodinu, ktorý ju považuje iba za príjemcu pastoračnej činnosti. Je pravda, že v tomto zložitom období je potrebné venovať jej osobitnú pozornosť. Nemôže však ísť umenšovanie jej identity a popieranie jej špecifickej zodpovednosti. Rodina je bohatstvo pre manželov, nezastupiteľné dobro pre deti, nenahraditeľný základ spoločnosti, životaschopná komunita na ceste Cirkvi.

Oceniť rodinu na cirkevnej úrovni znamená priznať jej úlohu v pastorácii. Služba, ktorá sa rodí zo sviatosti manželstva, je dôležitá pre život Cirkvi: rodina je privilegovaným miestom ľudskej a kresťanskej výchovy, a pre tento cieľ zostane najlepším spojencom kňazskej služby, je vzácnym darom pre budovanie spoločenstva. Naopak rodine pomáha blízkosť kňaza, aby si uvedomila hĺbku svojej reality a svojho poslania, a tak sa rozvíjala silná

vnímavosť Cirkvi. Žiadne povolanie nie je súkromná záležitosť, tým menej manželstvo, pretože jeho horizontom je celá Cirkev. Ide teda o schopnosť integrovať a harmonizovať v pastoračii kňazskú službu s „autentickým evanjelium o manželstve a rodiny“ (encyklika *Familiaris consortio*, 8) pre skutočné a bratské spoločenstvo. Eucharistia je centrom a zdrojom tejto jednoty, ktorá oživuje celú činnosť Cirkvi.

Drahí kňazi, pre dar, ktorý ste prijali vysviackou, ste pozvaní slúžiť ako pastieri cirkevného spoločenstva, ktoré je rodinou rodín, a teda milovať každého otcovským srdcom, s autentickým odstupom od seba samých, s plným nasedením, stálym a verným: ste živým znamením, ktoré ukazuje na Ježiša Krista, jediného Dobrého Pastiera. Pripodobňujte sa mu, jeho životnému štýlu, s tou úplnou a výlučnou službou, ktorej vyjadrením je celibát. Aj kňaz má snubný rozmer; je identifikovaný so srdcom Krista ženicha, ktorý dáva svoj život za svoju nevestu Cirkev (porov. *Exhort. Sacramentum caritatis*, 24). Pestujte hlbokú familiárnosť s Božím slovom, svetlom na vašej ceste. Denné a verné slávenie Eucharistie nech je miestom, kde načerpáte silu každý deň dávať seba samých do služby a žiť v stálej prítomnosti Boha: on je váš domov a vaše dedičstvo. Svedkami tohto máte byť pre rodinu a pre každého človeka, ktorého vám Boh posielal do cesty, a to aj v najťažších okolnostiach (porov. tamže 80). Povzbudzujte manželov, zdieľajte s nimi zodpovednosť výchovy, pomáhajte im, aby neustále obnovovali milosť ich manželstva. Urobte rodinu protagonistami v pastoračných aktivitách. Buďte priateľskí a súcitní, a to aj s tými, ktorí majú ťažkosti so splnením záväzkov prijatých v manželstve, ako s tými, ktorí ich, žiaľ, porušili.

Drahí manželvia, vaše manželstvo je zakorenené vo viere, že Boh je láska (1Jn 4,8) a že nasledovať Krista znamená „ostať v láske“ (porov. Jn 15,9-10). Vaše spojenie – ako učí apoštol Pavol – je sviatosným znamením lásky Krista k Cirkvi (porov. Ef 5,32), lásky, ktorá vrcholí na kríži a ktorá „sa vyjadruje a uskutočňuje v Eucharistii“ (porov. *Exhort. Sacramentum caritatis*, 29). Eucharistické mystérium nech preniká stále hlbšie do vášho každodenného života, získavajte inšpiráciu a silu z tejto sviatosti pre váš manželský vzťah a výchovné poslanie, ku ktorému ste povolaní, budujte vaše rodiny v jednote, dare, ktorý prichádza zhora a ktorý podnecuje vašu angažovanosť v Cirkvi, a tak podporuje spravodlivý a bratský svet. Milujte svojich kňazov, vyjadrujte im svoje uznanie za veľkorysú službu, ktorú vykonávajú. Vedzte tiež zniesť ich limity, nikdy sa nevzdávajte požadovať od nich aby boli medzi vami príkladnými služobníkmi, ktorí vám hovoria o Bohu a ktorí vás vedú k nemu. Vaše priateľstvo je pre nich drahocennou duchovnou pomocou a podporou v skúškach života.

Drahí kňazi a drahí manželvia, kiez vždy dokážete nachádzať vo svätej omši silu pre prežívanie príslušnosti ku Kristovi a jeho Cirkvi, v odpúšťaní, v darovaní seba samých a vo vďačnosti. Vaše každodenné konanie nech má svoj pôvod a svoje centrum v sviatosnom spo-

čenstve, aby bolo všetko konané na Božiu slávu. Takto vás bude obeta Kristovej lásky premieňať, až vás urobí v ňom „jedným telom a jedným duchom“ (porov. Ef 4,4-6). Výchova nových generácií k viere sa tiež odovzdáva prostredníctvom vašej jednoty. Buďte pre nich svedkami náročnej krásy kresťanského života, s dôverou a trezlivosťou tých, ktorí poznajú moc semienka hodeného do zeme. Ako v úryvku evanjelia, ktoré sme počuli (Mk 5,21-24.35-43), buďte pre tých, ktorí sú vám zverení, znakom Ježišovej priazne a nehy: v ňom vidieť ako Boh, ktorý miluje život, nie je nezúčastnený alebo ďaleko od ľudských záležitostí, ale je priateľom, ktorý nikdy neopustí. A vo chvíľach, keď nám pokušenie našepkáva, že dnes je výchovné úsilie márne, čerpajte svetlo k posilneniu viery z Eucharistie, istí, že milosť a moc Ježiša Krista sa môžu človeka dotknúť v každej, aj najťažšej situácii.

Drahí priatelia, všetkých vás zverujem pod ochranu Márie, uctievanej v tejto katedrále ako „Kráľovná všetkých svätých“. Tradícia spája jej obraz s prejavom vďačnosti istého námorníka za záchranu jeho syna, ktorý vyviazol bez ujmy z búrky na mori. Materský pohľad Matky nech sprevádza aj vaše kroky vo svätosti do prístavu pokoja.

-jak-

List pápeža do New Yorku

Vatikán (10. septembra, RV) – „Nie násiliu v mene Boha!“ Tento kategorický imperatív zdôrazňuje pápež Benedikt XVI. v liste zaslanom arcibiskupovi New Yorku Timothy Dolanovi pri príležitosti 10. výročia teroristických útokov z 11. septembra. „Opäť to musí byť jednoznačne povedané, že nijaká okolnosť nikdy nemôže ospravedlniť teroristické činy.“ Svätý Otec dôrazne potvrdzuje to, čo už povedal v iných podobných prípadoch: „Nemôže sa používať násilie v mene Boha“. Tragédia toho dňa je poznačená domnelým nárokom atentátnikov konať v mene Božom. Ale „každý ľudský život je drahocenný v očiach Boha“, a preto „vo svete nemôže byť zanedbávané úsilie o podporovanie nefalšovaného rešpektovania neodňateľných práv a dôstojnosti osôb a národov, nech by boli kdekoľvek“. Ďalej Svätý Otec v liste obracia svoje myšlienky k „mnohým nevinným životom“, vyhasnutým v dôsledku toho „brutálneho útoku“, zveruje ich „nekončnému Božiemu milosrdenstvu“ a prosí o útechu pre tých, ktorí boli zasiahnutí stratou svojich blízkych.

Benedikt XVI. vyjadruje súčasne pochvalné uznanie americkému ľudu „za odvahu a veľkorysosť, ktorú preukázal v záchranných operáciách a za jeho odhodlanosť ísť ďalej s nádejou a dôverou“. Končí vrúcnu modlitbou za to, aby „pevné rozhodnutie pre spravodlivosť a globálnu kultúru solidarity prispelo k oslobodeniu sveta od nárokov, ktoré tak často vedú k násiliu“. Zároveň prosí, aby boli vytvárané „podmienky pre väčší pokoj a prosperitu“ v perspektíve „svetlejšej a istejšej budúcnosti“.

-jak-

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Žalm 22

Pápež sa vo svojej katechéze počas generálnej audiencie zameril na Žalm 22, ktorý veľmi dramatickým spôsobom opisuje situáciu človeka, ktorý – hoci je nevinný – je bez dôvodu prenasledovaný svojimi nepriateľmi:

Drahí bratia a sestry,

V dnešnej katechéze si priblížime žalm so silným kristologickým podtónom, ktorý neustále sprevádza popisy Ježišovho umučenia s jeho dvojitou dimenziou pokory a slávy, smrti a života. Je to žalm 22 (podľa hebrejskej tradície), alebo 21 (podľa grécko-latinskej tradície). Ide o skormútenú a dojemnú modlitbu plnú ľudskosti a zároveň teologického bohatstva, ktoré z neho robia jeden z najčastejšie modlených i študovaných žalmov celého žaltára. Ide o dlhú poetickú kompozíciu. My sa pozastavíme najmä pri jeho prvej časti založenej na náreku, aby sme tak prehĺbili niektoré dôležité dimenzie modlitby k Bohu.

Tento žalm nám predstavuje nevinného človeka, prenasledovaného a obkľúčeného svojimi protivníkmi, ktorí ho chcú usmrtiť. On sa utieka k Bohu najskôr bolestným nárekom, ktorý sa však – vďaka viere – mysteriózne nakoniec mení na vzdávanie chvály. Vo jeho modlitbe sa prelína tiesnivá skutočnosť prítomnosti a potešujúca spomienka na minulosť, v bolestivom uvedomení si svojej beznádejnej situácie. Nechce sa však zrieknuť nádeje. Jeho úvodné zvolanie je dovolávaním sa Boha, ktorý sa zdá vzdialený; ktorý neodpovedá a akoby ho opustil:

Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?

Slová môjho náreku sú ďaleko od toho, kto by ma zachránil.

Bože môj, volám vo dne, a nečuješ; volám v noci, a nenachádzam pokoja. (vv. 2-3)

Boh mlčí a toto ticho trýzni vnútro modliaceho sa, ktorý neustále volá, prosí, avšak bez nachádzania odpovede. Neustále sa striedajú dni a noci, pokračuje aj neúnavné hľadanie odpovede, ktorá však stále chýba. Modlitba je žiadosťou o vypočutie a o odpoveď; je snahou o nadviazanie kontaktu; je hľadaním vzťahu, ktorý by mohol darovať trochu útechy, či záchranu. No, ak Boh neodpovedá, prosba o pomoc sa stráca v prázdne a samota sa stáva neznesiteľnou. I napriek tomu prosiaci v našom žalme – v tomto úplnom odovzdaní sa – v úplnej dôvere a viere trikrát nazýva Pána „môj Boh“. Napriek tomu – ako sa zdá – že Pán úplne prerušil svoj vzťah, Žalmista tomu neverí. Prosí

o zdôvodnenie tohto nepochopiteľného opustenia, no predsa tvrdí, že „jeho“ Boh ho nemôže opustiť.

Ako je známe, úvodné zvolanie žalmu – Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? – je prevzatý do evanjelií podľa Matúša a Marka ako výkrik Ježiša zomierajúceho na kríži (porov. Mt 27,46; Mk 15,34). Vyjadruje celé zúfalstvo Mesiáša, Božieho syna, ktorý čelí dráme smrti, čiže skutočnosti úplne protirečiacej Pánovi života. Opustený takmer všetkými svojimi priateľmi, zradený a zapretý učeníkmi, obkolesený ľuďmi, ktorí ho urážajú, sa Ježiš nachádza ubitý váhou poslanca, ktoré musí splniť prostredníctvom pokorenia a sebazničenia. Preto volá k Otcovi a v tomto utrpení prijíma na seba bolestivé slová žalmu.

Avšak jeho výkrik nie je beznádejný, takisto ako nebol taký ani výkrik žalmistu, ktorý vo svojej modlitbe prechádza strastiplnou cestou, ktorá však nakoniec vyústí do perspektívy vzdávania chvály a do dôvery v Božie víťazstvo. A keďže v hebrejskom spôsobe používania citovať začiatok žalmu znamená odvolávať sa na celú báseň, Ježišova mučivá modlitba – hoci si zachováva svoj charakter nevýslovného utrpenia – s istotou sa otvára pre oslávenie. „Či nemal Mesiáš toto všetko vytrpieť, a tak vojsť do svojej slávy?“ (Lk 24,26). Svojím umučením v poslušnosti Otcovi, Pán Ježiš prechádza opustením a smrťou, aby dosiahol život a daroval ho všetkým veriacim.

Po tomto úvodnom prosebnom zvolaní v našom žalme 22 (21) nasleduje – vo veľmi bolestnom kontraste – spomienka na minulosť:

V teba dúfali naši otcovia;

dúfali a vyslobodil si ich.

Ku tebe volali a boli spasení,

v teba dúfali a zahanbení neboli. (vv. 5-6)

Ten Boh, ktorý sa teraz javí Žalmistovi taký vzdialený, je však milosrdný Pán, s ktorým mal Izrael vo svojich dejinách neustále skúsenosti. Ľud, do ktorého patrí aj náš modliaci sa, bol objektom Božej lásky a môže dosvedčiť jeho vernosť. Počnúc praotcami, potom Egyptom a dlhým putovaním po púšti, usadením sa v Zaslúbenej zemi a kontaktom s agresívnymi a nepriateľskými národmi, až po temnotu exilu... celé biblické dejiny sú dejinami prosby o pomoc zo strany vyvoleného ľudu a spásanosných odpovedí zo strany Boha. Žalmista sa odvoláva na neotrasiteľnú vieru svojich predkov, ktorí „dúfali“ – trikrát je použité toto sloveso – a nikdy neboli zahanbení. Teraz sa

však zdá, akoby táto reťaz dôverných prosieb a Božích odpovedí bola prerušená. Situácia Žalmistu však akoby odporovala celým dejinám spásy, urobiac tak jeho aktuálnu situáciu ešte viac bolestnou.

No Boh nemôže poprieť sám seba, a tak keď sa modlitba vráti k opisu ťažkej situácie modliaceho sa, privádza Pána k zmlčovaniu sa a k zasiahnutiu, tak ako vždy urobil v minulosti. Žalmista sa definuje ako „no ja som červ, a nie človek, ľudom som na posmech a davu na opovrhnutie“ (Ž 22,7), vysmievať sa mu, uskfňajú sa (porov. v. 8) a napádajú jeho vieru: „Úfal v Pána, nech ho vyslobodí, nech ho zachráni, ako ho má rád“ (v. 9). Pod týmito útokmi výsmechu, irónie a opovrhnutia akoby prenasledovaný človek strácal vlastnú ľudskosť, podobne ako Pánov služobník opísaný v Knihe proroka Izaiáša (porov. Iz 52,14; 53,2b-3). A ako prenasledovaný spravodlivý v Knihe múdrosti (porov. 2,12-20), ako Ježiš na Kalvárii (porov. Mt 27,39-43), žalmista vidí, že pochybujú o jeho vzťahu s jeho Pánom, v krutom a sarkastickom zdôrazňovaní, a to mu spôsobuje ešte väčšiu bolesť: Božie ticho, jeho zdanlivá neprítomnosť. Boh však bol prítomný v samotnej existencii modliaceho sa s nepochybnou blízkosťou a starostlivosťou. Žalmista to pripomína Pánovi: „Veď ty si ma vyvedol z lona a na prsiach matky si mi dal spočinúť. Od samého zrodu som odkázaný na teba“ (vv. 10-11a). Pán je Bohom života, vďaka ktorému sa rodí novorodenec, On ho prijíma a stará sa oň s otcovskou láskou. Tak ako najskôr pripomína Božiu vernosť v dejinách svojho ľudu, teraz modliaci sa pripomína svoje vlastné osobné dejiny vzťahu s Pánom, počnúc mimoriadne dôležitým okamihom začiatku života. Tak, napriek dezolátnej súčasnej situácii, žalmista vyznáva Božiu blízkosť a lásku, ktoré sú také mimoriadne, že môže zvolať vo vyznaní plnom viery a nádeje: „Ty si môj Boh, odkedy ma mat' povila“ (v. 11b).

Nárek sa teraz stáva skormútenou prosbou: „Nevzdáľuj sa odo mňa, lebo sa blíži ku mne nešťastie a nieta, kto by mi pomohol“ (v. 12). Jediná blízkosť, ktorú Žalmista vníma a ktorá ho desí, je blízkosť nepriateľov. Je teda potrebné, aby sa Boh stal blízkym a pomohol, pretože nepriatelia obkolesujú modliaceho sa, obkľučujú ho, a sú ako mohutní býci, ako levy, ktoré otvárajú papule, aby revali a plienili (porov. vv. 13-14). Úzkosť mení vnímanie nebezpečenstva, zväčšujúc ho. Protivníci sa zdajú neporaziteľnými, stali sa zúrivými a nebezpečnými zvieratami, kým Žalmista je ako malý červ, nemohúci, bez akejkoľvek ochrany. Ale tieto obrazy, použité v Žalme, slúžia i na vyjadrenie toho, že keď sa človek stáva násilníckym a napáda brata, prevládne v ňom niečo zverské, zdá sa, že stráca ľudskú podobu; násilie v sebe má vždy niečo beštiálne a iba spasiteľský zásah Boha môže navrátiť človeka k jeho ľudskosti. Teraz pre Žalmistu, objekt toľkej zúrivej agresie,

zdanlivo nie je viac úniku, a smrť si ho začína privlastňovať: „Rozlievam sa sťa voda a uvoľňujú sa vo mne všetky kĺby [...] podnebie mi vysychá ako črepiny a jazyk sa mi lepí k hrtanu [...] delia si moje šaty a o môj odev hádžu lós“ (vv. 15,16,19). Dramatickými obrazmi, ktoré nachádzame v rozprávaní o Kristovom umučení, sa opisuje rozpad tela odsúdeného a neznesiteľná vyprahnutosť, ktorá mučí umierajúceho a ktorá nachádza dozvuk v Ježišovej prosbe: „Žízňim“ (Jn 19,28), aby sa dospelo k definitívnemu gestu katov, ktorí – ako vojaci pod krížom – si rozdelili šaty obete, pokladanej už za mŕtvu (porov. Mt 27,35); Mk 15,34; Lk 23,34; Jn 19, 23-24).

Hľa, opäť zaznieva žiadosť o bezodkladnú pomoc: „Ale ty, Pane, nevzdáľuj sa odo mňa, ty, moja sila, ponáhľaj sa mi na pomoc. (...) Vyslobod' ma“ (vv. 20.22a). Toto je výkrik, ktorý otvára nebesia, pretože je vyjadrením viery, istoty nad všetky pochybnosti nad všetku temnotu a zúfalstvo. Nárek sa mení, necháva miesto vzdávaniu chvály v okamihu prijatia záchrany: „Ty si ma vyslyšal. Tvoje meno chcem zvestovať svojim bratom a uprostred zhromaždenia chcem ťa velebiť“ (vv. 22c-23). Tak sa žalm otvára vzdávaniu vďaka veľkému záverečnému hymnu, ktorý zahŕňa celý ľud veriacich v Pána, liturgické zhromaždenie i nasledujúce generácie (porov. vv. 24-32). Pán prišiel na pomoc, zachránil úbožiacu a ukázal mu svoju milosrdnú tvár. Smrť a život sa prelínajú v neoddeliteľnom mystériu. Život však triumfuje, Boh spásy sa ukázal ako nepopierateľný Pán, ktorého celá zem bude oslavovať a ktorému sa budú všetky rodiny národov klaňať. To je víťazstvo viery, ktoré môže premeniť smrť na dar života, priepasť bolesti na prameň nádeje.

Drahí bratia a sestry, tento žalm nás priviedol na Golgotu, k Ježišovmu krížu, aby sme opäť prežili jeho umučenie a zdieľali radosť z jeho vzkriesenia. Nechajme sa teda preniknúť svetlom veľkonočného mystéria aj vtedy, keď cítime zdanlivé opustenie nášho Pána, a ako emauzskí učeníci sa naučme rozlišovať skutočnosť od zdaní, spoznajúc cestu vyvýšenia skrze pokorenie a plné zjavenie života skrze smrť na kríži. Tak, vkladajúc celú našu dôveru a našu nádej v Boha Otca, v každej úzkosti ho budeme môcť aj my s vierou prosiť a naše volanie o pomoc sa premení na chválospev.

Pápež Benedikt XVI. v závere generálnej audienzie pozdravil pútnikov aj po slovensky. „S láskou pozdravujem slovenských pútnikov zo Šurian, Záhorskej Bystrice, Žiliny, Prešova a Starej Ľubovne; osobitne vítam skupinu zo Svitú so spevokolom Laudamus. Bratia a sestry, zajtra Slovensko oslávi sviatok svojej Patrónky, Sedembolestnej Panny Márie. Ježiš ju dal za Matku každému z nás. Ona nech vám pomáha byť jeho vernými učeníkmi. Ochotne vás žehnám. Pochválený buď Ježiš Kristus!“ **Ľubomír Rebek**

120 nedávno vymenovaných biskupov pozdravil Benedikt XVI.

Vatikán (15. septembra, RV) – Vo Vatikáne sa zišlo približne 120 biskupov, ktorí boli vymenovaní v poslednom období. Na stretnutí, ktoré zorganizovala Kongregácia pre biskupov, ich pozdravil aj pápež Benedikt XVI. V úvode svojho príhovoru pripomenul význam púte biskupov na začiatku svojej služby k hrobu sv. Petra v Ríme, ako aj význam spoločnej reflexie nad ich základnými úlohami a výzvami.

Benedikt XVI., odvolávajúc na posynodálnu apoštolskú exhortáciu *Pastores gregis* a v kontexte permanentnej formácie biskupom ďalej povedal: „Každoročné stretnutie s biskupmi, menovanými v priebehu roku, mi dáva príležitosť upozorniť na niektoré aspekty biskupskej služby. Dnes by som rád s vami stručne uvažoval nad významom chariziem, ktoré prijíma biskup a ktoré Duch zosiela na povznesenie Cirkvi. Biskupské svätenie vám udelilo plnosť sviatosti kňazstva, ktoré je v spoločenstve Cirkvi dané do služby všeobecnému kňazstvu veriacich, v prospech ich duchovného rastu a ich svätosti. Účelom a poslaním služobného kňazstva je skutočne oživovať kňazstvo veriacich, ktorí sa na základe krstu podieľajú svojím spôsobom na jednom Kristovom kňazstve, ako potvrdzuje konštitúcia *Lumen gentium*: „Všeobecné kňazstvo veriacich a služobné alebo hierarchické kňazstvo, i keď sa líšia od seba podstatne, a nielen stupňom, sú na seba navzájom zamerané, keďže jedno i druhé má svojím vlastným spôsobom účasť na jedinom Kristovom kňazstve“ (č. 10). Z tohto dôvodu biskupi majú povinnosť byť pozorní na zabezpečenie toho, aby pokrstení mohli rásť v milosti a podľa chariziem, ktoré Duch Svätý prebúdza v ich srdciach a spoločenstvách. Druhý vatikánsky koncil pripomína, že Duch Svätý Cirkev zjednocuje v spoločnom nažívaní a službe, buduje ju a riadi cez rôzne hierarchické a charizmatiké dary a ozdobuje ju svojím rozmanitým ovocím (porov. tamtiež, 4). Posledné Svetové dni mládeže opäť ukázali plnosť bohatstva chariziem v Cirkvi a cirkevnú jednotu všetkých veriacich, zhromaždených okolo pápeža a biskupov. Vitalitu, ktorá posilňuje dielo evanjelizácie a prítomnosť Cirkvi vo svete“, povedal Svätý Otec a ďalej – citujúc apoštolskú exhortáciu *Christifideles laici* (24) – zdôraznil, že „žiadna charizma nie je dispensovaná od naviazania na pastierov Cirkvi a od podriadenia sa im“. Biskup teda tým, že prijíma, posudzuje a usmerňuje rôzne charizmy a dary, „robí veľkú a cennú službu kňazstvu veriacich a vitalite Cirkvi, ktorá bude žiarit ako nevesta Pána, odetá svätosťou svojich synov a dcér.“

Svätý Otec príhovor ukončil konštatovaním, že biskup je v sile plnosti sviatosti kňazstva učite-

ľom, posvätiťom a pastierom, ktorý koná v mene osoby Krista. Prítomných „bratov v biskupskej službe“ povzbudil, aby zotrvali v prítomnosti Dobrého Pastiera a stále viac sa pripodobňovali jeho nazeraniu a čnostiam – ako ľudským, tak aj kňazským. Takto, prostredníctvom modlitby, ktorá musí sprevádzať ich denné apoštolské starosti, ako aj svätosťou života a pastoračnou činnosťou láskou budú príkladom a pomocou kňazom, ich najbližším spolupracovníkom. V závere stretnutia Svätý Otec zveril službu prítomných biskupov, ako aj ich diecéz, pod ochranu Panny Márie Matky Cirkvi a udelil im svoje apoštolské požehnanie.

-jak-

Svätý Otec Benedikt XVI. poďakoval vydavateľstvám za výstavu jeho kníh

Vatikán (15. septembra, RV) – Svätý Otec Benedikt XVI. si prezrel výstavu jeho publikácií v rôznych prekladoch. Zbierka diel Josepha Ratzingera - Benedikta XVI. pozostáva zo 600 titulov zastupujúcich 25 krajín. Pri príležitosti septembrovej apoštolskej cesty pápeža do Nemecka ich zozbieralo nemecké vydavateľstvo Herder a vatikánske knižné nakladateľstva *Libreria Editrice Vaticana* (LEV).

„Veľmi pekne ďakujem za nemalé úsilie vynaložené na to, aby bol ľuďom zviditeľnený tento veľký svet kníh, ktoré pochádzajú odo mňa, práve v čase pred moju cestu do Nemecka. Je to pre mňa tiež príležitosť k zamysleniu nad tým, čo som skrze svoju službu mohol urobiť pre svet a cirkev. Dojíma ma a trochu aj zneisťuje, keď vidím takú zbierku kníh, ktoré sa zrodili v mojej mysli. Dúfam, že budú užitočné pre ľudí, že nebudú len slovami, ktoré prídu a odídu, ale že budú slovami, ktoré pomôžu nájsť cestu. Musím poďakovať všetkým vydavateľom – a v prvom rade vám – a všetkým tým, ktorí prevzali starosť o moje knihy. Viem, čo znamená preštudovať knihu, koľko tichej práce vyžaduje, aby sa kniha mohla objaviť na svete. Autor urobí svoj podiel a zviditeľní sa, iní zostávajú v úzadí a robia svoju prácu bez toho, aby iní o nich vedeli, ale mlčky sú tu prítomní všetci: V tejto chvíli je pre mňa nevyhnutnou pohnútkou srdca poďakovať za toto všetko,“ povedal po prezretí výstavy Benedikt XVI.

Expozíciu inštalovali v Sále Švajčiarskej gardy v Castel Gandolfo. Verejnosti bude prístupná od piatku na pôde nemeckej nadácie *Campo Santo Teutonico* vo Vatikáne. V Nemecku ju vystavia 24. septembra, počas návštevy Benedikta XVI. vo Freiburgu v sídle vydavateľstva Herder.

-jak-

Posolstvo Benedikta XVI. pri príležitosti modlitbového stretnutia v Mníchove

Vatikán/Nemecko (12. septembra, RV) – 11. septembra sa v Mníchove začalo modlitbové stretnutie za pokoj, ktoré organizuje Komunita sv. Egídia. Stretnutie, ktoré potrvá do 13. septembra, má názov „Predurčení k spolužitiu“ – náboženstvá a kultúry v dialógu“. Pri tejto príležitosti napísal pápež Benedikt XVI. posolstvo, ktoré adresoval kardinálovi Reinhardovi Marxovi, arcibiskupovi Mníchova a Freisingu. V úvode posolstva pripomína 25. výročie medzinárodného modlitbového stretnutia za pokoj v Assisi, ktoré pripadne na október tohto roku, na ktorom sa vtedy zišli zástupcovia všetkých svetových náboženstiev. Od tejto pamätnej udalosti, každý rok, Komunita sv. Egídia organizuje stretnutia za mier, aby zjednotení v modlitbe k Bohu prehľbovali ducha pokoja a zmierenia. Svätý Otec vo svojom posolstve píše:

„Som rád, že tohtoročné stretnutie sa koná v Mníchove, v meste, kde som bol biskupom v predvečer mojej cesty do Nemecka. Názov modlitbového stretnutia za pokoj „Predurčení k spolužitiu“ – náboženstvá a kultúry v dialógu“ nám pripomína, že my ľudia sme vzájomne prepojení. Tento spoločný život je podstate našim predurčením, ktoré pochádza priamo z našej ľudskej prirodzenosti. Je teda našou povinnosťou dať mu pozitívny obsah. Spolužitie sa môže premeniť na nepriateľstvo jedných voči druhým, môže sa stať peklom, ak sa nenaučíme prijímať sa navzájom. A naopak, otvorenosť jedných voči druhým môže byť darom. Spoločný život, ktorý bol v minulosti obmedzený na istú oblasť, teraz musí byť prežívaný na univerzálnej úrovni. Oblasťou spolužitia je dnes celé ľudstvo. To stretnutie, ktoré sa konalo v Assisi, ako aj to, ktoré sa koná v týchto dňoch v Mníchove sú príležitosťami na vzájomné spoznávanie ako aj hľadanie spôsobu, ako sa stať silou spoločného života.

Stretnutie medzi kresťanmi sa spája s pripomienkou faktu, že biblická viera predstavuje Boha ako Stvoriteľa všetkých ľudí. Boh chce, aby sme vytvárali jednu rodinu, v ktorej sme všetci bratmi a sestrami. Pripomínáme si skutočnosť, že Kristus ohlásil pokoj tým, čo boli ďaleko a tým, čo boli blízko (porov. Ef 2,16 nn). Toto si musíme znovu a znovu osvojovať. Zásadný význam týchto stretnutí je v tom, že sa musíme obrátiť na tých, blízkych i vzdialených, v rovnakom duchu pokoja, ktorý nám ukázal Kristus. Musíme sa naučiť žiť nie – jedni vedľa druhých, ale jedni s druhými, to znamená, že sa musíme naučiť otvoriť srdce pre druhých a umožniť, aby mali účasť na našich radoostiach, nádejach a obavách. Srdce je miesto, v ktorom je nám Pán blízko. Preto náboženstvo, ktoré je zamerané na stretnutie človeka s Božím tajomstvom je mimoriadnym spôsobom otvorené voči otázke pokoja. Ak náboženstvu chýba tento rozmer stretnutia s Bohom, ak

zniži Boha na úroveň človeka namiesto toho, aby nás pozdvihlo k nemu, mení ho na objekt vlastníctva. Takéto náboženstvo vedie k rozloženiu pokoja. Ak však vedie k Bohu, Stvoriteľovi a Vykupiteľovi všetkých ľudí, potom sa stáva silou vedúcou k pokoj.“

-pd-

Zástupcovia Kongregácie pre náuku viery a Bratstva sv. Pia X. vo Vatikáne

Vatikán (15. septembra, RV) - Zástupcovia Kongregácie pre náuku viery sa 14. septembra stretli vo Vatikáne s predstaviteľmi Bratstva sv. Pia X. Kongregáciu zastupoval jej prefekt a predseda Pápežskej komisie Ecclesia Dei, kardinál William Levada, jej sekretár Mons. Luis Ladaria SJ a Mons. Guido Pozzo, sekretár Pápežskej komisie Ecclesia Dei. Z Bratstva sv. Pia X. prijali generálneho predstaveného Mons. Bernarda Fellaya a dvoch asistentov Niklausa Pflugera a Alain-Marcom Nélyma.

Na základe žiadosti, ktorú generálny predstavený Kňazského bratstva sv. Pia X. zaslal pápežovi Benediktovi XVI., Svätý Otec rozhodol o sňatí exkomunikácie štyroch biskupov, vysvätených arcibiskupom Lefebvrom. Tým boli zároveň otvorené doktrínálne kolokviá s týmto bratstvom s cieľom vysvetliť doktrínálne otázky a dospieť k prekonaniu existujúceho rozdelenia. Týchto kolokvií bolo osem a udiali sa v Ríme medzi októbrom 2009 a aprílom 2011 a vyjasnili vzájomné pozície a motivácie.

„Berúc ohľad na obavy Kňazského bratstva sv. Pia X., týkajúce sa uchovania integrity katolíckej viery zoči-voči hermeneutike zlomu Druhého vatikánskeho koncilu vo vzťahu k Tradícii (hovoril o nej pápež Benedikt XVI. vo svojom príhovore k Rímskej kúrii dňa 22. decembra 2005), Kongregácia pre náuku viery považuje prijatie textu Doktrínalnej preambuly, ktorá bola včera odovzdaná predstaviteľom bratstva, za nevyhnutnú podmienku k udeleniu plného zmierenia so Svätou stolicou. Táto preambula obsahuje niektoré doktrínálne princípy a kritériá pre vysvetľovanie katolíckeho učenia, ktoré sú nevyhnutné pre garantovanie vernosti Magistériu Cirkvi, nechávajúc zároveň priestor legitímnej diskusii, štúdiu a teologickému vysvetľovaniu jednotlivých vyjadrení alebo formulácií, ktoré sa nachádzajú v dokumentoch Druhého vatikánskeho koncilu a z neho vychádzajúceho Magistéria,“ uvádza tlačové vyhlásenie Kongregácie pre náuku viery.

Na stretnutí boli predložené niektoré možnosti kanonického vyriešenia situácie Kňazského bratstva sv. Pia X., ktoré by vyplývali z možného – a Svätou stolicou veľmi chceného – zmierenia.

-Pr-

Mons. Giuseppe Leanza novým apoštolským nunciom v Českej republike

Vatikán (15. septembra, RV) – Svätý Otec vymenoval nového apoštolského nuncia v Českej republike. Stal sa ním Mons. Giuseppe Leanza, titulárny biskup Lilibea, doterajší apoštolský nunci v Írsku.

Giuseppe Leanza sa narodil v talianskom meste Cesaro 2. januára 1943, kňazskú vysviacku prijal r. 1966. Po štúdiách na Pápežskej cirkevnej akadémii v Ríme a získaní doktorátu z kánonického práva nastúpil v roku 1972 do diplomotackých služieb Svätej stolice. Za biskupa bol vysvätený r. 1990 kardinálom Casarolim a od roku 2008 pôsobil ako apoštolský nunci v Írsku. Mons. Leanza hovorí taliansky, francúzsky, anglicky a španielsky. -jak-

Stretnutie OBSE o aktoch nenávisti proti kresťanom

Taliansko (12. septembra, RV) – V Ríme sa začalo stretnutie predstaviteľov Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe (OBSE), zamerané na tému útokov a aktov nenávisti voči kresťanom v Európe. Stretnutie otvoril turínsky sociológ Massimo Introvigne. S príspevkami vystúpili: metropolita Hilarion, zodpovedný za zahraničné vzťahy Moskovského patriarchátu a Mons. Dominique Mamberti, vatikánsky štátny sekretár pre vzťahy so štátmi. Ten na stretnutí zdôraznil, že „náboženskú slobodu nemožno redukovať na slobodu kultu“ a že „diskrimináciu a snahu marginalizovať kresťanov vidieť na celom Západe a aj v Európe“. Na stretnutí sa zúčastnili vrcholní predstavitelia OBSE, predstavitelia talianskej vlády, delegácie z 56 krajín, mnohé medzinárodné organizácie a asi 50 mimovládnych organizácií.

Introvigne o stretnutí povedal, že „je to prvýkrát, čo medzinárodné stretnutie na takejto vysokej úrovni uznalo útoky proti kresťanom a dalo im nielen právnický charakter, ale aj humanitárnu prioritu. Útoky proti kresťanom sú bežné v Afrike a Ázii, no neustále sa stupňujú a znepokojujúco množia útoky nasmerované proti kňazom, rehoľníkom, protestantským pouličným kazateľom, ako aj útoky voči kostolom a cintorinom aj na území OBSE (teda USA, Kanada a Európa).“

Na stretnutí bol spomenutý prípad rehoľnej sestry Laury Mainettiovej, ktorá bola zavraždená v r. 2000 tromi dievčatami, ktoré boli k nenávisti voči Katolíckej cirkvi vyburcované rôznymi radikálnymi a satanistickými webovými stránkami. Taktiež bola prezentovaná štatistika francúzskej polície, podľa ktorej je vo

Francúzsku každé dva dni napadnutý katolícky kostol alebo cintorín. Na medzinárodnom stretnutí bol predložený návrh vytvorenia medzinárodnej banky dát, obsahujúcej záznamy útokov a nenávisti proti kresťanom, ktorá by umožňovala vzbudiť povedomie a poznanie fenoménu, ako aj spoluprácu medzi jednotlivými národnými políciami a vládami. -Pr-

Asociácia moslimských študentov

Vatikán/Indonézia (10. septembra, RV) – Skupinu mladých z Indonézie, reprezentantov Asociácie moslimských študentov (Himpunan Mahasiswa Islam, HMI), prijal vo Vatikáne kardinál Jean Louis Tauran, predseda Pápežskej rady pre medzináboženský dialóg. Asociácia moslimských študentov, založená v roku 1947, je najstaršou a najväčšou organizáciou svojho druhu, s vyše miliónom členov. Jej zástupcovia, ako uvádza agentúra Fides, prišli do Vatikánu pri príležitosti desiateho výročia teroristických útokov v USA. Pred desiatimi rokmi asociácia dôrazne protestovala proti vojenskej intervencii USA a bombardovaniu v Afganistane, odmietajúc obvinenia z prepojenia Al-Káidy na radikálne islamské skupiny v Indonézii. Vtedajší vodca HMI, Ahmad Mukazir, bol dokonca zatknutý pre pálenie amerických vlajok. Dnes sa moslimskí študenti HMI chcú opäť vydať cestou dialógu a pluralizmu a majú v úmysle spolupracovať s kresťanskými a ďalšími náboženskými organizáciami v prospech budovania harmónie medzi náboženstvami a v boji proti extrémizmu a fundamentalizmu v Indonézii. -jak-

Týždeň za kresťanský výchovu v Poľsku

Konferencia biskupov Poľska organizuje od 12. do 18. septembra Týždeň za výchovu. Iniciatíva, ktorej úmyslom je „Napomáhať úplnému rozvoju osobnosti“, má byť podporou „skutočne kresťanskej výchovy“, ale aj príležitosťou zamyslieť sa – spolu s rodičmi – nad rôznymi aspektmi výchovného procesu.

Poľskí biskupi vydali pri tejto príležitosti list, v ktorom poukazujú na to, že rodičia sa často cítia nepripravení na svoju úlohu vychovávateľov pre svoje deti a preto je potrebné „nenechať ich v tejto úlohe osamotených“. Cieľom dobrej pedagogiky je podľa biskupov „vnieť Božiu prítomnosť do srdca každého dieťaťa a odovzdať mladým základy, ktoré sú platné navždy a ktoré nemôžu byť vymazané životnými skúsenosťami“. -Pr-

V Kolumbii zavraždili ďalšieho kňaza

V Kolumbii bol zavraždený ďalší kňaz. O život prišiel po útoku mačetou do hlavy, potvrdila dnes tamojšia polícia. Telo 34-ročného farára Capurgany, Gualberta Oviedo Arrietu, ktorého za kňaza vysvätili pred dvomi rokmi, našli v jeho dome v oblasti Chocó (diecéza de Apartadó) na hraniciach medzi Kolumbiou a Panamou. Ide už o šiesteho kňaza, ktorého v krajine zavraždili od začiatku tohto roka.

Vražda, ku ktorej došlo len pár dní po tom, čo na internetovej stránke kolumbijskej biskupskej konferencie zverejnili mená piatich usmrtených kňazov v tomto roku, vyvolala v celej krajine veľké rozhorčenie. Mons. Luis Adriano Piedrahita, biskup diecézy Apartadó, vyjadril bolesť nad stratou talentovaného a odborne formovaného kňaza. Smútok vyjadrili aj ôsmi arcibiskupi a biskupi z cirkevnej provincie Medellín a Santa Fe de Antioquia, ktorí zároveň vo vyhlásení požiadali o rýchle a účinné vyšetrovanie prípadu.

-pd-

Modlitbové stretnutie pri príležitosti zasadania OSN

USA (12. septembra, RV) - Stála misia pozorovateľa Svätej stolice pri OSN a arcidiecéza New York zorganizovala modlitbové stretnutie, ktoré sa bude konať v Chráme svätej rodiny (na území tejto farnosti sa nachádza sídlo OSN), pri príležitosti otvorenia 66. zasadania Valného zhromaždenia OSN. Na stretnutí vystúpi arcibiskup Francis A. Chullikatt, stály pozorovateľ Svätej stolice pri OSN, ďalej Robert Robbins, miestny farár, a Pan Kimun, generálny tajomník OSN. Po prečítaní posolstva miestneho diecézneho biskupa Timothyho Dolana bude požehnaný obraz bl. Jána Pavla II. Zaznejú aj úryvky z príhovorov, ktoré predniesol blahoslavený pápež pri svojich dvoch návštevách OSN (2. október 1979 a 5. október 1995). Počas modlitbového stretnutia zaznejú prosby za dar pokoja pre celú ľudskú rodinu.

-fr-

V talianskej Kalábrii blahorečili sestru Eleny Aiellovú

V talianskej Kalábrii 14. septembra, na sviatok Povýšenia sv. Kríža sa konala beatifikácia ctihodnej Božej služobníčky Eleny Aiellovej.

„Matka Aiellová nám dosvedčuje, že aj v Kalábrii je možné žiť evanjelium v heroickej miere, že je možné aj tu sa stať svätým. A Kalábria potrebuje duchovnú krásu svätých. Matka Aiellová nevyužívala majetok a bohatstvo ostatných, ale sama pracovala pre iných, šírila na všetkých vôňu nesmiernej Kristovej lásky,“ dodáva kardinál Angelo Amato.

Z charakteristík svätosti kardinál pripomenul jej tri vlastnosti. „Ide hlavné o tri vlastnosti, ktoré apoštolský list pápeža zdôrazňuje a ktoré sa vzťahujú na našu blahoslavenú: najskôr je to založenie Kongregácie malých sestier Utrpenia nášho Pána Ježiša Krista; potom skúsenosť „malej cesty“ vedúcej ku svätosti, a nakoniec mystická účasť na Veľkonočnom tajomstve. Jej svätosť sa prejavovala v nesmiernej láskavosti voči všetkým, a to najmä voči malým a znevýhodneným. Preto ju ľudia nazývali „svätá mníška“, uviedol.

Takzvanú „malú cestu“ spirituality božej služobnice Eleny vysvetlil, že ide „o krížovú cestu každodennej obety prostredníctvom vyskúšanej a pokornej poslušnosti Božej vôli, ako je účasť na utrpení Ježiša“. „Obdarovaná osobitnými charizmami žila pokojne svoje povolanie nevesty Ježiša Ukrižovaného,“ spomína. Budúca blahoslavená dnes podľa kardinála volá „svoje duchovné dcéry i všetkých nás k úsiliu o posvätenie“.

-pd-

Liturgická komisia KBS podpísala memorandum s inštitútom J. Jaloveckého

Predseda Liturgickej komisie Konferencie biskupov Slovenska (KBS) Mons. Stanislav Stolárík 14. septembra s moderátorom Liturgického inštitútu Jána Jaloveckého Mons. Gabrielom Raganom podpísali v Košiciach memorandum o porozumení. Inštitút bude podľa dohody prostredníctvom svojich odborníkov vypracovávať odborné posudky k rôznym otázkam podľa potrieb liturgickej komisie. Počíta tiež s tým, že budú medzi sebou spolupracovať pri príprave tretieho typického vydania Rímskeho misála v slovenskom jazyku.

Liturgická komisia KBS je jednou z komisií biskupov. Zriadili ju podľa usmernení Druhého vatikánskeho koncilu. Riadi uskutočňovanie koncilovej liturgickej reformy, navrhuje základné úpravy v oblasti liturgie, pripravuje preklady liturgických kníh a textov a pomáha konferencii biskupov vykonávať jej kompetencie v oblasti posvätnéj liturgie.

Liturgický inštitút Jána Jaloveckého je odborným pracoviskom Teologickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku. Osobitným spôsobom skúma otázky v oblasti posvätnéj liturgie, podporuje liturgické vzdelávanie a formáciu.

-ak-

Pápežský vlak: Keď Božie Slovo a Telo na koľajniciach objíme človeka

Výnimočnú pútnickú svätú omšu vo vlaku bl. Jána Pavla II. slávil 11. septembra 2011 veriaci v priestoroch Železničnej stanice Banská Bystrica. Hlavný celebrant, Mons. Ján Krajčík, dekan pri banskobystrickej Katedrále, v úvode vyjadril spoločný úmysel pútnikov: „Chceme si pripomenúť veľkého pápeža bl. Jána Pavla II., ktorý bol človekom vzťahov.“

Hlavný celebrant zdôraznil, že dôležitou časťou budovania vzťahov je schopnosť odpustiť, ako nabádali aj liturgické čítania tejto nedele.

Poľský vlak, táto jednosystémová elektrická jednotka v pápežských farbách, nesie nielen meno, no predovšetkým posolstvo slovanského blahoslaveného pápeža: Totus tuus - celý tvoj, cez Božiu Matku ku Kristovi.

Oltár bol vytvorený v prvom vozni, hneď za stanoviskom rušňovodiča a veriaci sedeli na 184 sedáčkoch v radoch za sebou až do konca vlaku. Rodiny s deťmi či starší pútnici sa zhromaždili pozdĺž vlaku na prvom nástupišti. V príhovore za organizátorov poznamenal Pavel Kravec, generálny riaditeľ Železničnej spoločnosti Slovensko, že vlak sa i svojou vnútornou multimediálnou komunikačnou vybavenosťou podobá blahoslavenému pápežovi, ktorý rád zapájal masmédiá do ohlasovania. Svätú omšu v priamom prenose sprostredkovala aj Televízia LUX a Rádio Lumen.

Ako v homílii uviedol dekan Ján Krajčík, vlak ako prostriedok na uskutočnenie pastoračnej cesty prvýkrát použil v roku 1962 blahoslavený pápež Ján XXIII. Pápež tak v čase studenej vojny cestoval z Vatikánu do Assisi, kde vyprosoval dar pokoja, jednoty a mieru ľudskému spoločenstvu. Neskôr aj pápež Ján Pavol II. opäť použil vlak, s rovnakým cieľom: v Assisi prosil o pokoj. Mons. Krajčík pokračoval zdôraznením, že cesta pokoja sa buduje cez vzájomné odpúšťanie. Ochota odpustiť sa stala kľúčovým posolstvom tejto nedele, a ako dodal Ján Krajčík, „len cestou odpustenia môžeme hovoriť o láske, ktorá nás všetkých spája.“

Počas svätej omše koncebrovali kňazi, ktorí boli v minulosti železničiar a podobne i do služieb počas bohoslužby slova sa zapojili laici, zástupcovia Železničnej spoločnosti. Medzi úmysly, za ktoré pútnici spolu prosili, patrila aj modlitba za všetkých, ktorí pri výkone práce na železnici položili život a za súčasných pracovníkov na železniciach. „Duchovnú misiu železničiarov chceme spolu s poľskými kolegami odovzdať ďalej českým a maďarským železničiarom,“ pokračoval Pavel Kravec. Slovenskí železničiar prijali v roku 2009 s požehnaním slovenských otcov biskupov za svoju patrónku sv. Katarínu Ale-

xandrijskú a veria v ďalší rozvoj pastorácie na slovenských železniciach. Hlavnému celebrantovi pútnickej svätej omše v mene prítomných poďakovala prednostka Železničnej stanice Banská Bystrica Ing. Jarmila Kornietová.

Pápežský vlak bl. Jána Pavla II. uskutočňuje v roku 2011 okružnú jazdu po krajinách V4. Na Slovensko prišiel z Poľska 9. septembra a sprievodný program bol usporiadaný v mestách Prešov, Košice, Zvolen, Banská Bystrica a Štúrovo. Pokračoval do Maďarska a odtiaľ do Čiech. Vyrobený bol v krajine vlastníka v Poľsku v roku 2006 v dĺžke 68 metrov a príjme 439 pútnikov, z ktorých 184 majú miesta na sedenie. Myšlienku jeho zhotovenia predniesol kňaz z Katolíckeho združenia poľských železničiarov R. Marciniak v roku 2005.

Zuzana Juhaniaková

Unikátne vydanie Biblie na Slovensku

Bratislava (12. septembra, TK KBS) - V Dóme sv. Martina predstavili exkluzívnu Bibliu ilustrovanú Salvadrom Dalím. Vydavateľstvo IKAR prináša v limitovanom náklade 333 kusov Biblie Dalí v prevedení, ktoré predstavuje celosvetový unikát.

Ide o knihu obrovských rozmerov. Váži až 17 kíl. Všetko je prepracované do detailov, vrátane briliantov a drahokamov vsadených do podpisu Salvadora Dalího. Obal knihy je z pravej kože.

Slovenské vydanie obsahuje 105 verných reprodukcii biblických výjavov Salvadora Dalího, ktoré boli naskenované najmodernejšou technológiou v tlačiarňach v Banskej Bystrici. Pre zachovanie autenticity farieb bol zvolený náročný tlačiarenský proces.

Túto Bibliu ocenia vo svojich knižniciach nielen veriaci, ale aj milovníci a zberatelia umenia.

Gabriela Belopotocká, generálna riaditeľka Vydavateľstva Ikar, a Andreas Kaulfusz, riaditeľ Euro Media Group, odovzdali vzácne výtlačky prezidentovi SR Ivanovi Gašparovičovi a Mons. Stanislavovi Zvolenskému, arcibiskupovi Bratislavskej arcidiecézy, ktorí ju symbolicky uviedli do života.

Prezident Ivan Gašparovič poďakoval za myšlienku zrealizovať takéto prevedenie Biblie: „Je to unikát, nie len pre Slovensko, ale aj pre Európu a celý svet. Pravdu potrebujeme a Biblia má pravdu. Som rád, že ju prezentujem v takomto diele.“

Arcibiskup Zvolenský zablahoželal vydavateľstvu k vydaniu takého vznešeného diela: „Biblia je kniha kníh. Je to kniha o človeku, pre človeka. Kniha o Bohu a Božej činnosti. Je to kniha o živote, pre život, kniha, v ktorej je život.“

-jš-

Profesori Jozef Tiňo a Ján Letz prevzali ocenenie Fides et ratio

Ocenenie Fides et ratio (Viera a rozum) za zásluhy o dialóg medzi vierou a vedou za rok 2011 získali profesori Jozef Tiňo a Ján Letz. Slávnostný ceremoniál sa konal 14. septembra v bratislavskom Primaciálnom paláci. Vedcov ocenila Konferencia biskupov Slovenska (KBS). Cenu udelila už po druhýkrát na návrh jej Rady pre vedu, vzdelanie a kultúru, ktorej predsedá ordinár Mons. František Rábek. Udeleniu ocenenia predchádzala svätá omša v Kostole Najsvätejšieho Spasiteľa v Bratislave.

Pamätný dekrét ocenení prevzali od predsedu KBS Mons. Stanislava Zvolenského. Ku gratuláciám sa pridali aj ďalší hostia z cirkevného i spoločenského života. Nechýbali medzi nimi napríklad žilinský diecézny biskup Mons. Tomáš Galis, ordinár Mons. František Rábek či predseda Slovenskej akadémie vied Jaromír Pastorek. Na oceňovaní sa zúčastnili aj zástupcovia vedeckej a akademickej obce, priatelia a rodina a známi laureátov. Magistrát zastupovala prvá námestníčka primátora Viera Kimerlingová.

KBS udelila ocenenie pri príležitosti výročia vydania encykliky pápeža Jána Pavla II. Fides et ratio. Katolícka cirkev ním chce vyjadriť úctu vedcom, ktorí svojím pôsobením a vedeckou činnosťou prispievajú k dialógu vedy a viery. Zmyslom je motivovať ich pre výnimočné kresťanské svedectvo v tejto oblasti a vyjadriť dialóg vedy a viery, či viery a rozumu, ako vyplýva z názvu pápežskej encykliky, podľa ktorej je ocenenie pre vedcov pomenované. Prvým laureátom sa stal významný slovenský vedec a vysokoškolský pedagóg Július Krempaský.

-tu- / foto -pz-

V Šaštíne si veriaci na národnej púti uctili patrónku Slovenska

Niekoľko tisíc veriacich zo Slovenska i zahraničia si 15. septembra v Šaštíne uctili patrónku Slovenska - Sedembolestnú Pannu Máriu. Program národnej púte

začal pontifikálnou svätou omšou s bratislavským arcibiskupom a metropolitom Mons. Stanislavom Zvolenským. Pútnikom sa v homílii prihovril olomoucký arcibiskup a metropolita Mons. Ján Graubner.

„Vítam vás doma. Naš duchovný domov je pri našej duchovnej matke. Našou duchovnou matkou je Sedembolestná Panna Mária,“ privítal pútnikov arcibiskup Zvolenský. Dodal, že práve ona je „pred nami ako človek, ako žena, ktorá má vieru, nádej a lásku silnejšiu ako pozemská smrť“. „Lebo najznámejšie zobrazenie Sedembolestnej, prebolestnej Božej Matky, je zobrazenie ako drží v náručí svojho mŕtveho syna, tak, ako toto zobrazenie aj my uctieame tu v Šaštíne,“ uviedol.

Sviatok Sedembolestnej Panny Márie si spolu s veriacimi prišiel uctiť apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana. Pútnikom odovzdal pozdrav a požehnanie od pápeža Benedikta XVI. Zároveň ich pozval k modlitbe za neho a jeho úrad. „Aby ho Panna Mária v tejto službe odmeňovala a sprevádzala,“ povedal. Pripomenul, že pri pohľade na Sedembolestnú sa dnes od nej chceme naučiť prežívať svoj život tak, ako ho prežívala ona. „V dôvere voči Bohu,“ povedal.

Slávnostnú svätú omšu koncelebrovali biskupi z Trnavy, Nitry, Žiliny a Spiša, emeritní biskupi, mnohí kňazi, členovia rehoľných spoločností a rádov a bohoslovci. Na slávnosť prišli aj prezident Ivan Gašparovič, predstavitelia vlády, parlamentu, regionálnej a miestnej samosprávy.

Tohtoročná národná púť pokračovala popoludní gréckokatolíckou pobožnosťou – akatist s bratislavským eparchom Mons. Petrom Rusnákom. V piatok hlavnú pontifikálnu svätú omšu pre chorých a seniorov celebroval spišský pomocný biskup Andrej Imrich. V sobotu sa konala púť pre mladých a program zakončila nedeľná svätá omša s provinciálom Rádu menších bratov kapucínov Fidelom Markom Pagáčom. Sviatok Sedembolestnej Panny Márie slávi cirkev od roku 1727.

TK KBS, ml

Spomienka na kňaza Emila Zorvana

Michalovce (9.9.2011) - Pri príležitosti desiateho výročia úmrtia gréckokatolíckeho kňaza, tit. dekana o. Emila Zorvana sa uskutočnilo v Michalovciach spomienkové podujatie. V miestnom farskom chráme sa stretli voľakedajší veriaci a príbuzní zosnulého. Pri zádušnej sv. liturgii, ktorú koncelebrovalo osem kňazov, sa prítomným prihovril o. Dávid Zorvan zo Stanče. Autenticky pomenoval ľudské črty svojho nebohého otca a vyzdvihol jeho široký záujem o život v našej miestnej cirkvi.

Michal Hospodár

Posviacka novej kaplnky na Gréckokatolíckej teologickej fakulte v Prešove

V rámci duchovnej obnovy na začiatku nového akademického roka si pedagogickí a nepedagogickí zamestnanci Gréckokatolíckej teologickej fakulty Prešovskej univerzity v Prešove a predstavení Gréckokatolíckeho kňazského seminára bl. biskupa Pavla Petra Gojdiča v Prešove 12. septembra vypočuli prednášku prešovského arcibiskupa a metropolitu Jána Babjaka SJ. Zameral sa v nej na vzťah človeka k sebe, k blížnemu a k Bohu. Urobil hlbokú analýzu týchto troch dimenzií vzťahov a prítomných pozval prehodnocovať svoje vzťahy, pretože sú základom života. Preto ide o ich kvalitu.

Po možnosti prijať sviatosť zmierenia a časovom priestore na osobnú modlitbu otec arcibiskup, veľký kancelár fakulty, posvätil novú Kaplnku bl. biskupa Pavla Petra Gojdiča na fakulte, nový oltár a ikonostas, ako aj novú zasadačku. V homílii počas archijerejskej svätej liturgie, ktorú s ním koncelebroval emeritný biskup Ján Eugen Kočiš, dekan fakulty prof. Peter Šturák, rektor kňazského seminára Miroslav Dancák a kňazi, ktorí sú pedagógmi na fakulte a predstavenými v kňazskom seminári, si vybral slová z evanjelia: „Ale vaša reč nech je «áno – áno», «nie – nie». Čo je navyše, pochádza od Zlého“ (Mt 5, 37). Tieto slová Ježiša Krista aplikoval na pedagógov a predstavených, teda na tých, ktorí formujú mladú generáciu. Pozval ich, aby neustále dbali na zhodu medzi slovami a životom, lebo prípadný nesúlad by mal tragické následky: „Áno, ak vaša reč nekorešponduje s vašimi myšlienkami a s vašimi skutkami, tak je iba čírym klamstvom, ktoré pochádza od Zlého, lebo diabol je otcom lži. To jemu záleží, aby človek bol vnútorne rozháraný, aby si jedno myslel, druhé hovoril a tretie konal. To jemu záleží, aby si ľudia nerozumeli, aby boli medzi nimi zvady, rozbroje, vojny a každá zloba aby naplňala srdce človeka. Ježiš prináša dobré ovocie: jednotu do srdca človeka, pokoj, lásku a šťastie. Zlý prináša zlé ovocie: nepokoj, závisť, nešťastie.“ Na povzbudenie k súladu medzi slovami a životom použil príklad vernosti gréckokatolíckych biskupov, kňazov a veriacich v päťdesiatych rokoch minulého storočia.

Vladyka Ján v závere liturgickej slávnosti poďakoval dekanovi fakulty prof. Petrovi Šturákovi, ktorý je „hnacím motorom“ jej chodu, celému vedeniu fakulty a všetkým jej pedagógom a zamestnancom za kvalitné pôsobenie tejto inštitúcie, ako aj ikonopiscovi Milanovi Lajčiakovi, ktorý napísal ikony do novej kaplnky. Dekan fakulty vyjadril radosť z toho, že popri novej knižnici, ktorá je intelektuálnym srdcom fakulty, je už aj nová kaplnka, ktorá je jej duchovným srdcom. Otcovi arcibiskupovi poďakoval za jeho zá-

ujem o fakultu a odbornému asistentovi Petrovi Tirpákovi za službu duchovného správcu na fakulte.

Otvorenie nového akademického roka pokračovalo 13. septembra pracovnou poradou pedagógov. -**rp-**

Mariánsky odpust v košickej katedrále

Sviatok narodenia Bohorodičky je v gréckokatolíckej katedrále v Košiciach súčasne eparchiálnym odpustovým sviatkom. Tematicky je zameraný na obnovu rodín, preto aj duchovná obnova pred nedelňou slávnosťou bola zameraná na skvalitnenie prípravy snúbencov na manželstvo. V katedrále boli vybudované nové podstavce pre biskupský trón uprostred veriacich i za prestolom, ktoré v sobotu večer vladyka Milan Chatur posvätil. V kázni pri archijerejskej liturgii vladyka analyzoval súčasnú krízu vzťahov v manželstve. Za jej príčinu označil fakt, že mnohí mladí si pomýlili vzťah k osobe so vzťahom k veciam. Pre nedostatok zrelosti vzťahov sa pri životných skúškach manželstvá rozpadávajú. A človek ostáva sám, čo je najvyšší trest. „Lebo večná radosť spočíva vo vzťahu k Bohu, kým večné zatratenie je samota. Vzťah založený na Bohu vydrží, ako to bolo u Joachima a Anny, ktorí tiež boli skúšaní. Boh im však požeňnal dievčatko, ktoré utužilo lásku rodičov, ale aj lásku človeka k Bohu.“ Večerný program obohatil koncert gospelovej skupiny o. Petra Milenkyho. Po ňom sa na tému krásy vzťahov prihovril kňaz Pavol Hudák a spolu s vladykom odpovedali na otázky. Nočný program doplnili sestry služobnice akadémiou o svojej zakladateľke bl. Jozafáte Hordaševskej.

V nedeľu slávnosť vyvrcholila archijerejskou liturgiou v cirkevnoslovanskom jazyku. Za účasti ľudu i vzácných hostí ju slávil vladyka Milan spolu s vladykom Ivanom Martyňakom, gréckokatolíckym arcibiskupom z Poľska. Spevom ju sprevádzal katedrálny zbor z Košíc. Otec arcibiskup v homílii aktualizoval posolstvo evanjelia o Márii a Marte, keď povedal: „Dnes prišiel Kristus do Košíc, aby tu učil. Lebo kde sa číta Božie slovo, to sám Kristus hovorí.“ Na príklade predobrazných biblických postáv Judity a Ester označil Matku Božiu ako ženu silnú, ktorá vie ťažkosti života oddane znášať. Apeloval aj na rodiny, aby sa spoločne modlili, ako to bolo v nazaretskej rodine. „Moderná kultúra a médiá už nepotrebujú ani pojem otec a mama, lebo ich vymenili za pojem partner. To je však na škodu samého človeka.“ Veriacich vyzval, aby podľa príkladu Ježišovej matky za všetko Bohu ďakovali a boli silní vo viere. Po sv. liturgii bol obchod s čítaniami sv. evanjelií a záverečné požeňnanie. Vladyka Ivan ešte krátko poukázal na situáciu gréckokatolíkov v Poľsku a vyjadril radosť nad spoločným stretnutím v Košiciach. **Michal Hospodár**

Celoslovenská rada ZKSM o budovaní tímu

Plynulé fungovanie mládežníckych organizácií sa nezaobíde bez ochotnej práce dobrovoľníkov. Aj preto pripravuje Združenie kresťanských spoločenstiev mládeže (ZKSM) štyri krát v roku Celoslovenskú radu pre vedúcich oblastných centier. V poradí už tretia tohto roku sa konala uplynulý víkend vo Važci. Zúčastnilo sa jej viac ako tridsať mládežníckych vedúcich z celého Slovenska.

Celoslovenská rada bola zameraná na budovanie tímu. „Zvyčajne počas rady riešime dôležité administratívne záležitosti a rozhodnutia týkajúce sa združenia. Tento krát sme sa rozhodli urobiť celý víkend formou tembuildingu. Pozvali sme profesionálnych školiteľov, ktorí sa venujú trénovaniu manažérskych schopností,“ vysvetlil Peter Broz, koordinátor ZKSM.

Súčasťou programu bol aj duchovný program. Host programu Juraj Ďurnek, piarista z Prievidze, povzbudil v krátkom príhovore mladých dobrovoľníkov k tomu, aby sa stali ozajstnými učeníkmi Pána.

Na záver ponúkli organizátori stretnutia dobrovoľníkom zo ZKSM možnosť spoločného oddychu pri hre bowlingu a počas nedeľnej turistiky. **Mária Janusová**

Galéria Trnavskej arcidiecézy otvorila výstavu Loretánske litánie

Galéria Trnavskej arcidiecézy otvorila v stredu 14. septembra novú výstavu. Predstavuje v nej výstavu Loretánske litánie od akademickej maliarky Evy Trizuljakovej. Predstavuje výber z cyklu jej artprotisov, ktorý dopĺňajú pastely a textilné koláže s motívom Madony. Na vernisáži sa zúčastnili viaceré osobnosti z kultúrneho, spoločenského a cirkevného života. Nechýbal medzi nimi ani trnavský arcibiskup Mons. Robert Bezák, ktorý okrem iného priblížil korene a význam Loretánskych litánií a vyzdvihol krásu jednotlivých výtvarní. Prejavil tiež radosť a vďačnosť autorke i všetkým, ktorí prispeli k otvorení výstavy, ktorej kurátorkou je Alena Piatrová.

Umelkyňa Eva Trizuljaková pripomenula začiatky svojej mariánskej tvorby z čias normalizácie, ktorá zasiahla aj jej rodinu. Tvrdosť doby primkla maliarku, i jej veľkú rodinu bližšie k Bohu a osobitne k Panne Márii, ktorej ochranu a pomoc cítila. V mariánskej tvorbe počas dospelosti k litániám, ktoré na ňu už v mladom veku zapôsobili „čistou poetikou“ a neskôr i „bohatou obraznosťou a silou veľkého biblického básnictva“.

Autorka uviedla, že práve litánie pochopila ako „veľkú metaforu, uvítala som v nich možnosť vypsávať čosi z aj vlastného života. (...) Sled a rytmus litanických zvolaní som pojala ako plnosť, rozmanitosť a neobmedzený priestor pre vzlet fantázie. Loretánske litánie sa stali mojou prosbou, vďakou i úctou; už od začiatku som túto prácu obetovala za svoju rodinu.“

Verejnosti je sprístupnená do konca roka 2011, každý deň okrem pondelka od 11.00 do 18.00 v priestoroch galérie v budove Arcibiskupského úradu. **Lucia Drábiková**

Košické pastoračné centrum otvorilo nový akademický rok

Košické Univerzitné pastoračné centrum (UPC) sv. košických mučeníkov otvorilo v nedeľu 11. septembra odpustovou slávnosťou nový akademický rok. Približne sto mladých študentov a priateľov centra v kaplnke sv. Michala povzbudil a vyzval k odpúšťaniu hlavný celebrant a kazateľ, rektor Katolíckej univerzity v Ružomberku Tadeusz Zasępa.

„Naša slávnosť nie je taká masová ako v iných farnostiach, ale o to je spontánnejšia a rodinnejšia,“ povedal duchovný správca UPC Marek Forgáč. Dodal, že aj tento rok sa stretli mladí ako rodina na sv. omši a neskôr ako rodina pokračovali v slávení na recepcii, ktorú pripravili v priestoroch Slovenského katolíckeho kruhu.

Odpustová slávnosť sv. košických mučeníkov otvorila rad aktivít pastoračného centra. **Monika Budzákova**

Vyšla kniha bývalého vedúceho slovenskej sekcie Vatikánskeho rozhlasu

Na knižné pulty sa dostala nová kniha od bývalého vedúceho slovenskej sekcie Vatikánskeho rozhlasu Františka Sočufku, SJ - Dotyky života. Autor sa v nej s pomocou úvah a myšlienok od mnohých uznávaných autorít ponára do základných ľudských otázok, ako sú zmysel života, bolesť a smrť, láska a múdrosť či poslanie rodiny. Dielo, ktoré na 292 stranách vyšlo v jezuitskom vydavateľstve Dobrá kniha v Trnave, sa zaoberá i ľudskými charaktermi a umením výchovy, modlitbou či poslaním kňaza. **Ján Matejka**